

Список бібліографічних посилань

1. Про Порядок ведення службами у справах дітей обліку дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах : наказ МВС України від 20.01.2014 № 27 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0216-14> (дата звернення: 12.11.2018).

2. Про схвалення Концепції Державної соціальної програми «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» на період до 2021 року : розпорядження КМУ від 05.04.2018 № 230-р // Урядовий портал : Єдиний веб-портал виконавчої влади України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249890555> (дата звернення: 12.11.2018).

3. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України : наказ МВС України від 19.12.2017 № 1044 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0686-18> (дата звернення: 12.11.2018).

Одержано 23.11.2018

УДК 343.431(477)

Катерина Андріївна КЛИМЕНКО,

курсанта 2 курсу факультет № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Наталія Юріївна ЦВІРКУН,

викладач кафедри кримінального права і кримінології

факультету № 1 Харківського національного

університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

З розвитком правової соціальної держави особливо актуалізуються питання захисту прав та свобод всіх громадян. Відповідно до Конституції України «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються

найвищою соціальною цінністю», і головний обов'язок держави – утвердження та забезпечення прав і свобод людини (стаття 3). Тому торгівля людьми є грубим їх порушенням і розглядається на міжнародному рівні як злочин, що карається законом.

Поширенню зазначеного явища сприяють також такі чинники, як підвищення мобільності населення, трудова міграція, зростання безробіття серед жінок, збільшення доступу населення до мережі Інтернету, який практично не контролюється, з точки зору закону, і нерідко використовується з корисливою і навіть злочинною метою.

Механізм торгівлі включає вербування, викрадення, перевезення, переховування, передачу із рук у руки, продаж або купівлю людей за допомогою різних способів примусу, застосування сили, обману або шахрайства з метою перетворення їх у рабів або поставлення в наближені до рабства умови, примус до проституції, домашнього рабства, підневільної праці або втягнення у боргову кабалу.

З торгівлею людьми як злочином міжнародного характеру світова спільнота намагається боротися вже давно. Але, незважаючи на увагу міжнародних організацій до зазначеної проблеми, торгівля людьми, примусова проституція та торгівля людськими органами останніми роками набули поширення як види незаконного бізнесу. Це явище можна назвати «товаризацією особистості». Воно є, в першу чергу, наслідком відсутності відповідного правового і соціального захисту людини. Індустрія торгівлі живим товаром розвивається надзвичайно стрімкими темпами, являючи собою найбільш прибутковий кримінальний бізнес у світі. Прибутки від нього сягають астрономічних розмірів, щорічно приносячи кримінальним угрупованням мільярди доларів. Нині торгівля жінками й дітьми вважається третім за величиною джерелом доходів організованої злочинності, поступаючись лише наркотикам і зброї

Закон України «Про попередження злочинів у сфері торгівлі» дає таке визначення: боротьба з торгівлею людьми – система заходів, що здійснюються в рамках протидії торгівлі людьми, спрямованих на виявлення злочину торгівлі людьми, у тому числі незакінченого, осіб, які від цього постраждали, встановлення фізичних/юридичних осіб – торговців людьми та притягнення їх до відповідальності.

Основними елементами в акті торгівлі є:

- ошукування;
- насильство;
- боргова кабала;
- експлуатація заради корисливої мети, для якої обман, насильство або боргова кабала використовуються.

Як правило, ошукування полягає в дезінформації щодо умов праці або характеру роботи, яка буде виконуватися

Основні напрями державної політики у сфері протидії торгівлі людьми

1. Основними напрямками державної політики у сфері протидії торгівлі людьми є:

1) попередження торгівлі людьми шляхом підвищення рівня обізнаності населення, превентивної роботи, зниження рівня вразливості населення, подолання попиту;

2) боротьба із злочинністю, пов'язаною з торгівлею людьми, шляхом виявлення злочинів торгівлі людьми, осіб, причетних до скоєння злочину, притягнення їх до відповідальності;

3) надання допомоги та захисту особам, які постраждали від торгівлі людьми, шляхом удосконалення системи відновлення їхніх прав, надання комплексу послуг, впровадження механізму взаємодії суб'єктів у сфері протидії торгівлі людьми.

Отже, наша країна проводить такі профілактичні заходи:

1. Вивчення особливостей проблем дітей та молоді в аспекті запобігання торгівлі людьми, а також вивчення особливостей мотивації молоді щодо працевлаштування, навчання, відпочинку за кордоном.

2. Формування позитивної мотивації молоді до сприймання соціальних послуг та стимулювання молоді до засвоєння інформації щодо протидії торгівлі людьми.

3. Встановлення контакту з молоддю і членами їх сімей і надання їм соціальної допомоги, тобто такого комплексу соціальних послуг, який сприяє не тільки відмові від «легких грошей» за кордоном, але й підвищенню соціального статусу молоді, їх особистому розвитку, на основі оволодіння знаннями про свої права, навчання вмінню ними користуватися та їх відстоювати, створення умов для їх реалізації, використовуючи, при необхідності соціальну опіку та підтримку,

соціальний менеджмент. Наслідком такої допомоги також будуть: знання, які запобігають потраплянню в рабство, вміння і навички щодо критичної оцінки, прийняття рішення, управління собою в ситуаціях, які можуть привести до потрапляння в тенета торговців людьми.

4. Наступним елементом «допомоги для самодопомоги» є спрямування молоді до самодопомоги в напрямі запобігання торгівлі людьми через надання інформаційних послуг про установи та організації, які вирішують такі проблеми; а також розвиток волонтерського руху, студентських соціальних служб позааудиторної виховної роботи, підтримка НУО, які займаються профілактикою торгівлі людьми.

Одержано 24.11.2018

УДК 342.0.08(477)

Юлія Іванівна КЛИМЧУК,

курсант 2 курсу факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Ольга Юріївна КИРИЧЕНКО,

*доцент кафедри адміністративного права та процесу
факультету № 3 Харківського національного*

університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА В УКРАЇНІ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ

1 травня 2016 року набув чинності новий Закон «Про державну службу», який дає старт реформі системи державного управління.

Закон визначає засади забезпечення професійної, політично неупередженої, орієнтованої на громадян державної служби, а також рівного доступу громадян до неї. Відносини, що виникають у зв'язку із вступом, проходженням та припиненням державної служби, регулюються цим Законом, якщо інше не передбачено законом.

За Законом, вступ на усі посади державної служби відтепер відбуватиметься лише за конкурсом на основі особистих